

Helena Malinowska-Łazarczyk

Cedynia, woj. szczecińskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 10, 178-179

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BYSZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 8

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Majewski /autor sprawozdania/ pod kierunkiem prof. dr. hab. Jana Żaka. Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe z wczesnego średniowiecza /?/ oraz ślady użytkowania obszaru cmentarzyska z późnego okresu rzymskiego.

Stanowisko położone jest na wąskiej terasie nadzalewowej między rynnowym jeziorem Byszyńskim, a wyniesieniami morenowymi.

Dotychczas zarejestrowano około 30 nasypów kurhanowych o przeciętnej średnicy podstawy około 10 m i wysokości do 1 m. Badaniom poddano kurhany II i IV /częściowo/, w których stwierdzono owalną podstawę nasypu oraz ziemną, kopułkową konstrukcję nadkurhanową. Przy IV-tym uchwycono zarys rowu otaczającego kurhan. W kurhanie II zarejestrowano zniszczony, prawdopodobnie obiekt /jama grobowa ?/, wewnątrz którego stwierdzono 2 fragmenty naczyń glinianych z późnego okresu rzymskiego. Domniemany obiekt zalegał poniżej poziomu warstwy pierwotnej, co nie upoważnia na obecnym etapie rozpoznania archeologicznego nekropoli, łączyć go jednoznacznie z kurhanem. Natomiast w kurhanie IV zarejestrowano fragment warstwy ciałopalenia, zalegającej nad warstwą pierwotną, co sugerować mogłoby ciałopalny pochówek typu warstwowego.

Poza ceramiką z domniemanego obiektu nie znaleziono materiału określającego ściślej chronologię cmentarzyska.

Badania będą kontynuowane.

CEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Helena Malinowska-Łazarczyk. Finansowała Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Stargardzie Szcze-

cińskim. Osmy sezon badań. Cmentarzysko z okresu halsztackiego i średniowiecznego /X-XIV w./.

Prace kontynuowano celem przygotowania terenu pod budowę szkoły. Skupiały się one w południowo-wschodniej i południowo-zachodniej partii obiektu, przesuając się ku krańcom cmentarzyska w jego południowej części. Odkryto 76 zespołów grobowych; 3 ciałopalne pochówki ludności kultury łużyckiej oraz 73 szkieletowe pochówki z okresu średniowiecznego. Groby ludności kultury łużyckiej są popielnicowe. Jeden z nich wyposażony był w lity naszyjnik brązowy. Niektóre groby średniowieczne posiadają drewnianą obstawę inne stanowią jamy niewiele większe od długości wyprostowanego szkieletu. Zmarłych układano w pozycji wyprostowanej z kończynami górnymi wyprostowanymi, bądź zgiętymi w stawach łokciowych i złożonymi na miednicy lub klatce piersiowej. Układano ich głowami skierowanymi na południowy-zachód, sporadycznie na południe.

W południowo-zachodniej partii cmentarzyska odkryto grupę pochówków z przedśmiertelnymi uszkodzeniami czaszki. Występują ślady po cięciach ostrym narzędziem - zabiżnione.

Wyposażenie pochówków w tej partii cmentarzyska przedstawiało się ubogo. W większości wypadków było go w ogóle brak. W niektórych grobach znaleziono monety, noże, przęśliki, kabłączki i pierścionki. W grobie dziecięcym zachowała się przepaska czołowa okuta ozdobnymi blaszkami brązowymi.

Ogółem przebadano dotychczas 843 grobów szkieletowych średniowiecznych i 45 pochówków z okresu halsztackiego. Chronologię cmentarzyska szkieletowego określa się na okres od końca X do połowy XIV w. wieku.

Opracowane materiały zostały złożone w Muzeum Regionalnym w Cedyńi.

Badania będą kontynuowane.

CHEŁM-BIEŁAWIN
Stanowiska I i II

Uniwersytet M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii Polski
i Muzeum Okręgowe w Chełmie

Badania prowadziły mgr Irena Kutylowska i mgr Urszula Ruszkowska /autorka sprawozdania/. Finansował